

Kopitarjev glas

številka 9 - NOVEMBER 2008

OBČINA VODICE

Slikarska razstava

Vida Pirc

V prostorih Kulturnega doma v Vodicaх se je zgodil svojevrsten kulturni dogodek, kakršnemu v našem kraju še nismo bili priča. V slogu velikih razstav je potekalo slovesno odprtje, namenjeno avtorju, Borisu Kublju, in seveda njegovim umetniškim delom.

Zanimanje občinstva za kulturo te vrste se je odražalo v napolnjeni dvorani. Avtor si je razstavo zamislil v posebnem ambientu, primernem slikarskim izdelkom. Občinstvo je bilo v temi, slike pa so bile osvetljene tako, da si jih je občinstvo lahko ogledovalo že s sedežev.

Povezovalac prireditve je osvetlil Borisovo življenjsko zgodbo. Nesporno je, da mu je bila umetnost položena že v zibko. S pravim slikarskim mojstrom je prvič prišel v stik v osnovni šoli, likovno vzgojo ga je namreč učil Marjan Zaletel. Ko je hodil v srednjo šolo, so že nastale njegove prve slike, na katere je še danes ponosen. Poklicna pot ga je sicer popeljala v tehniške vode, a mu je tudi dojemanje prostora koristilo pri kasnejšem slikarskem ustvarjanju.

Služba in skrb za družino so ga zaposlovali v tolikšni meri, da za slikarstvo enostavno ni bilo več časa. Umetniški ego si je v tem času napolnjeval z glasbo kot aktiven godbenik.

Potem pa se je zgodilo, kot se vse v življenju zgodi z namenom. Prišla je nesreča in življenje se je postavilo na glavo. Bolnica,

terapije, bolniška in naenkrat neznansko veliko časa, ki ga je bilo treba zapolniti. Znova je začel odkrivati svoj slikarski dar in ga začel tudi učinkovito izpopolnjevati. Večina njegovih del je nastala in še nastaja zadnja leta.

Njegove slike so popolne kopije slavniх domačih in tujih avtorjev, nekaj pa je tudi avtorskih slik, pri katerih odlično uporablja slikarske tehnike znaniх umetnikov. Poizkusil se je tudi kot portretist, kjer je osnovni motiv človek s svojo telesno podobo in odsevom notranje narave portretiranja.

Borisova likovna kritičarka, Damjana Pečnik, je strokovno oceno njegovega dela zaključila z besedami: "Njegov avtoportret zaokroža opus njegovega enoletnega ustvarjanja. Pred nami je podoba zadovoljnega človeka, ki uživa v podarjenem življenju."

Ker je Boris tudi glasbena duša, je na odprtju razstave povabil mlado, a uveljavljeno flautistko, Anjo Burnik. Igrala je skladbe renesančnih in baročnih avtorjev, ki so se odlično dopolnjevale z razstavljenimi slikarskimi deli.

Borisu lahko rečemo le hvala za čudovit umetniški večer. Naj umetniška duša v njem še dolgo živi in ustvarja, svoje umetnine pa naj še kdaj na ogled postavi umetnosti željnemu občinstvu.

v petek, 19. decembra, ob 19.30 h
Kulturni dom Vodice
voditelj: Jure Sešek

Novoletni koncert Godbe Vodice

Vabljeni!

Prve snežinke napovedujejo zimo

 Alenka Jereb

Teden pred prihodom zadnjega meseca v letu je minil v znamenju snega, mraza in v pričakovanju najbolj zaželene gospe, ki se v ledeno mrzli opravi vsako leto pripelje v naše kraje. Lansko leto smo jo dolgo čakali, letos pa je v goste prišla že nekoliko prej in s prvimi snežinkam razveselila našo mladež. Komaj je bilo snega za pokušino, že so začeli valiti kepe in postavljati zanimive snežake. Najbolj pa si verjetno manejo roke žičničarji in upravljavci zimskih smučarskih središč, ki so že začeli pripravljati smučarske proge in vabiti na smučišča ljubitelje tovrstnega športa. Vsakdanji časopisi in revije so polni vabljenih ponudb, ki delajo skomine ljubiteljem zimskih radosti. Le kdo si ne želi preživeti teden na s soncem obsijanem smučišču? Samo streljaj iz Vodice in že smo na Krvavcu, ki se v teh dneh blešči v belini in čaka na prve smučarje. Nekoliko bolj temačno pa je življenje tistih, ki so v teh dneh dobivali obvestila o odpustitvah z delovnih mest, in teh v našem slovenskem prostoru v zadnjem času ni malo. Zapirajo obrate v posameznih tovarnah in na cesto pošiljajo ne tako majhno število ljudi, ki se bodo morali odslej spopadati z eksistenčnimi težavami.

Sneg je povzročil težave tudi tistim voznikom, ki niso upoštevali zakonodaje in so 15. novembra pozabili na svojih jeklenih konjičkih zamenjati letne pnevmatike. Za boljše in varnejšo vožnjo skozi Vodice so poskrbeli tudi odgovorni za lokalne in državne ceste, ki so uredili, da se bo promet zaradi nove ureditve nekoliko

upočasnili ob prihodu v Vodice iz smeri Most. Na naših cestah pa ostajajo še vedno prometni odseki, ki predstavljajo veliko nevarnost za najbolj ogrožene udeležence v prometu - otroke. O tem si lahko preberete v poročilu Sveta za vzgojo in preventivo v cestnem prometu, na straneh Občinske uprave pa objavljamo tudi članek o poteku obnovitvenih del v osnovni šoli.

Ljubitelji kulture so v novembru prišli na svoj račun. Odvijale so se številne glasbene

in likovne prireditve, za tiste, ki niste prisostvovali tem svečanim dogodkom, pa smo pripravili kratko reportažo. Obiskali smo tudi prvo samostojno likovno razstavo našega občana in se z njim zapletli v zanimiv pogovor.

V pričakovanju veselja in radosti zimskih dni vas lepo pozdravljamo in beležimo dogajanja, ki jih bomo predstavili v naslednji številki.

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije pod zaporedno številko 462. / Izdajatelj: Občina Vodice, Kopitarjev trg 1, Vodice / Glasilo prejemajo vsa gospo dinjstva v občini brezplačno Izhaja mesečno v 1450 izvodih. / Odgovorna urednica: Alenka Jereb / Oblikovanje: Matjaž Ferenc / Ilustracije: Andrej Potrč / Slika na naslovnici: Marjana Mohorič / Tisk: Kubelj, d.o.o. / Datum natisa: november 2008 / Naslov uredništva: Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice / Elektronski naslov uredništva: kopitar.vodice@siol.net, Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas na medmrežju: www.vodice.si

Sporočilo bralcem

Odgovorna urednica si pridružuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov v skladu s prostorskimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Pisma bralcev naj ne bodo daljša od ene tipkane strani oziroma naj vsebujejo največ 2000 računalniških znakov. Disket in neobjavljenih pisem ne vračamo.

Vsi prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Vse prispevke sprejemamo do osmega v mesecu.

Slikarska razstava

Uvodnik:

Prve snežinke napovedujejo zimo

Občinska uprava poročila:

Uradne ure, Obnova osnovne šole, Počasneje v Vodice iz smeri Moste - Komenda, Ponosno (a pravilno) izobešajmo naše zastave

Seje:

17. seja občinskega sveta, Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu

Družbene dejavnosti:

Medgeneracijsko sodelovanje v Vrtcu Škratka Svita Vodice, Pravljične urice v Vrtcu Škratka Svita Vodice

Intervju:

Po nesreči likovno ustvarjanje uporabljata kot del delovne terapije

Društva:

Čebelarski izlet, Dejavnosti Društva upokojencev Vodice, Letni koncert na Skaručni, Zanimiva Primorska

Kultura:

Nove orgle v Šinkovem Turnu

Pisma bralcev

Vrtnarski kotichek:

Skladiščenje pridelkov

Zdravilne rastline:

Ameriški slamnik

Črna kronika

Otroški kotichek

Oglasi in zahvale

Biser na generalki

URADNE URE

OBČINSKA UPRAVA:

- ob ponedeljkih in petkih med 10. in 12. uro,
- ob sredah med 10. in 12. uro ter 14. in 17. uro.

URADNE URE ŽUPANA:

v sredo od 15. do 17. ure.

Vložišče:

vsak dan od ponedeljka do petka med 9. in 12. uro, ob sredah pa tudi med 14. in 17. uro.

ENSVET - BREZPLAČNO

ENERGETSKO SVETOVANJE ZA OBČANE V VODICAH

- lokacija: občinska sejna soba nad pošto oz. trgovino v Vodicach;
- naročanje strank: vsak delovni dan med 8. in 15. uro na telefon (01) 833 26 10 (sprejemna pisarna Občine Vodice);
- uradne ure: po medsebojnem dogovoru svetovalca s prijavljenimi strankami (obvezna predhodna prijava).

PETROL PLIN, D.O.O.

- informacijska pisarna Vodice: uradne ure v prostorih občinske sejne sobe nad pošto oz. trgovino v Vodicach, in sicer vsako sredo med 18.30 in 19.30 (vodja informacijske pisarne Boštjan Zupančič, tel. (041) 577 813), http://www.petrol.si/index.php?sv_path=122,246,260,400
- dežurna terenska služba: tel.: (040) 679 344.

ZAVOD ZA GOZDOVE SLOVENIJE

- Območna enota Ljubljana, Krajevna enota Ljubljana, Revir Vodice: uradne ure v prostorih občinske sejne sobe nad pošto oz. trgovino v Vodicach, in sicer vsak četrtek med 7. in 9. uro (revirna gozdarka Nina Iveta, tel.: (041) 657 224).

MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT:

uradne ure na sedežu inšpektorata, Mengeška cesta 9, Trzin, vsak ponedeljek in sredo med 9. in 11. uro; v prostorih Občine Vodice vsak ponedeljek med 9. in 11. uro po predhodnem dogovoru na telefon (01) 564 47 20 (Medobčinski inšpektorat).

JAVNO PODJETJE KOMUNALA

VODICE, D.O.O.

- poslovanje s strankami: uradne ure v prostorih Javnega podjetja (Dom krajanov, Utik 1), in sicer ob ponedeljkih in petkih med 9. in 12. uro, ob sredah med 9. in 12. ter 14. in 17. uro;
- dežurna terenska služba: tel.: (051) 622 282.

ELEKTRO LJUBLJANA, D.D.

- DE Ljubljana okolica, Nadzorništvo Črnuče: uradne ure v prostorih nadzorništva, Cesta 24. junija 1, Črnuče, in sicer vsak ponedeljek med 8. in 11. uro ter vsako sredo med 8. in 10. ter 14. in 16. uro (tel.: (01) 537 14 55, fax: (01) 561 36 73);
- dežurna terenska služba: tel.: (031) 319 956;
- obvestila o načrtovanih odklopih električne energije: <http://www.elektro-ljubljana.si/default.cfm?Jezik=Si&Kat=0205>

UPRAVNA ENOTA LJUBLJANA

- Krajevni urad Vodice: uradne ure v prostorih Krajevnega urada (Dom krajanov Vodice, Kopitarjev trg 1), in sicer ob sredah med 8. in 12. ter 13. in 17. uro in petkih med 8. in 13. uro.

Obnova osnovne šole

Vsi, ki se dnevno ali občasno vozimo mimo oziroma do osnovne šole, z zanimanjem spremljamo dogajanje na ob poletnem neurju prizadetem osrednjem delu tega objekta.

Na prvi pogled je šlo za poškodovanje strehe in tudi prva ocena o sanaciji ni vključevala vseh nadaljnjih ukrepov. Dejstvo, da je bila šola grajena v začetku šestdesetih let, nam ne pove veliko, nakaže pa vrsto pomembnih vprašanj glede arhitekture, statike, uporabljenih materialov in gradnje same.

Projekti za sanacijo, ki so nastajali v Inženiringu Arhe, so se do sedaj morali že večkrat spremeniti zaradi vedno novih pomanjkljivosti, ki so jih statiki zaznali na objektu. Tem dejstvom je sledila tudi dinamika obnove in dodatnih del, posledično pa še predračunska vrednost. Kakor nam je bilo vreme skoraj ves čas naklonjeno, pa so slabo hidroizolacijo v nekajkratnih deževjih še kako občutili ne le stropi in učilnice, ampak tudi šolsko osebje. Treba je priznati izjemno zavzetost in požrtvovalnost gospe ravnateljice in čistilk, saj so zaradi zamakanja in posledic "strešnega zajetja", ki je na vrhu stavbe ustvarilo pravi bazen, kar nekajkrat prihiteli v šolo, bodisi med prazniki bodisi v nedeljo. Tudi nekatere učiteljice so se morale spoprijeti z zelo slabimi delovnimi pogoji, kar ni majhen prispevek k delom, ki se izvajajo tudi v času rednega pouka.

Čeprav se zadnje tedne, ko je zima že pred vrati, zdi, kot da se dela ne premaknejo nikamor in da je investitorjev interes v nasprotju s pričakovanji, je resnica povsem drugačna. Tako Občina kot projektanti, enako pa tudi pogodbeni izvajalci, izjemno zavzeto pristopajo k delom in jih na najboljši možni način tudi izvajajo. Vedeti je namreč treba, da pri obnovi šole ne gre le za odpravo posledic neurja, ampak za statično zelo zahtevno sanacijo starega in slabo grajenega objekta, ki je bil do sedaj potresno skrajno nevaren in neustrezen. Da bi bilo zelo neodgovorno namenu predati obnovljen projekt brez ustreznih ojačitev, potem ko so vsi izračuni in testi pokazali velike pomanjkljivosti, je jasno vsakemu laiku. Prav tako pa je tudi jasno, da je ravno ustanovitelj tisti, ki mora prevzeti

vse rizike, v kolikor ne bi ukrepal v skladu z argumentiranimi presojami stroke. Tej strategiji ukrepanja so pritrdili odgovorni na Zavarovalnici Triglav, ki so na podlagi pogodb in računov zelo solidarno ovrednotili škodo, prav tako pa je Ministrstvo za šolstvo in šport za sanacijo namenilo sredstva, ki jih je s sklepom določila vlada kot pomoč za odpravo škode po neurju.

Ob branju tega besedila se verjetno marsikdo sprašuje, kdaj pa bo objekt vendarle dokončan. Upamo, da so ocene dovolj realne, da smemo pričakovati zaključek del na strehi, oknih in fasadi do novega leta. Četudi bo kakšna malenkost manjkala, naj bi bila šola v celoti zaščitena proti mrazu, kot proti padavinam. Dela, ki bodo sledila, niso več toliko vezana na vremenske pogoje, ampak bolj na zmožnost financiranja, saj bo vse breme nadaljnjih del padlo na Občino. Ostaja upanje, da se v prihodnjih dveh letih najde dovolj sredstev za ureditev vseh prostorov v II. etaži, kar pomeni tri razrede, knjižnico in kabinete ter ustrezno opremo za pouk predvidoma v šolskem letu 2010/11.

Vsem, ki to berete ali ste neposredno povezani z dogajanjem na šoli in ob njej, gre velika zahvala za potrpežljivo upoštevanje omejitev, ki nastajajo in bodo še nekaj časa obremenjevala ves prostor okoli šole. Obenem pa vas prosimo za modro presojanje nastalih težav, kljub morda nezadostnim in pomanjkljivim posredovanjem informacij in premajhnemu poznavanju celotne problematike.

Počasneje v Vodice iz smeri Moste - Komenda

 Miran Sirc

Hitrost; poleg alkohola, oz. v kombinaciji z njim, botruje največjemu številu prometnih nesreč - tudi tistim z najbolj tragičnim izidom. Slovenci veljamo za nekultivirane voznike. Prometnih predpisov se ne držimo prav dosti. Žal vse prevečkrat, z vidika resničnega zmanjšanja hitrosti skozi naselja, zaležejo le radikalnejši posegi v konstrukcijo oz. potek vozišča.

Relativno široka in pregledna regionalna cesta iz Most proti Vodici je voznikom "omogočala" relativno hitro vožnjo, tudi po vstopu v naselje. Meritve, ki jih je Občina Vodice naročila pred leti, so pokazale, da kar preko 70 % voznikov ni spoštovalo predpisane hitrosti 50 km/h, pri tem pa je bilo še bolj zaskrbljujoče, da jih je od tega znaten delež vozilo nad 70 km/h. Posamezni ekstremisti so si dovolili vožnjo tudi preko 100 km/h. Glede na dodatno dejstvo, da gre za eno najbolj prometnih cest v naši občini, je bila prometna varnost na Kamniški cesti zelo nizka.

Občina Vodice je v letu 2006 na Direkcijo RS za ceste naslovila pobudo za izvedbo katerega od ukrepov, za zmanjšanje hitrosti na vpadu v naselje Vodice. Pobuda je bila sprejeta, kot ukrep pa je direkcija, po proučitvi možnih variant, predlagala izvedbo gradbeno prometnega podolgovatega otoka. Po pridobitvi potrebne

dokumentacije, dovoljenj in zemljišč, je Direkcija v letošnjem oktobru pristopila k realizaciji investicije. Sedaj, ko to berete, je po vsej verjetnosti že v celoti zaključena.

Na pobudo Občine Vodice je Direkcija RS za ceste na regionalni cesti pred vstopom v naselje Vodice iz smeri Most zgradila ukrep za umirjanje prometa, t.i. "solzo"

Pa še kratek izsek iz tehničnega poročila - opisa hortikulture ureditve, ki se nam je še posebej zdel zanimiv; morda se bo tudi vam:

V okviru ureditve ukrepa za umirjanje prometa v naselju Vodice je predvidena tudi zasaditev in sicer z drevjem, trato in pokrovnimi grmovnicami. Začetni del prometnega otoka, v dolžini 5,60 m je na obeh straneh najprej zasajen s krčnico (*Hypericum calycinum*), temu sledi 3 m širok pas saditve z lonicerico (*Lonicera nitida*). Osrednji del je zatravljen in zasajen s tremi stebrastimi gabri (*Carpinus betulus* 'Fastigiata').

Stebrasti gabri so posajeni tudi na obeh straneh dovoznih cest, in sicer tako, da saditev ni simetrična, ampak se začetek uvoza na vsaki strani označi z dvema drevesoma. Namen zasaditve je ustvariti dodatni vizualni učinek, ki opozarja na spremenjeni potek vožnje.

Krčnica je od začetka poletja do začetka zime rumeno cvetoča grmovnica, ki ne preraste višine 30 cm. Lonicerica je vednozeleno grmovnico, ki ne cveti. Obe rastlini sta posajeni gosto, tako da s svojo rastjo površino popolnoma prekrijeta. Stebrasti gaber je listopadno drevo ožje rasti, ki s svojo krošnjo ne bo oviral prometa. Gre za minimalni saditveni ukrep, ki ob nezahtevem vzdrževanju ustvarja prijeten vstop v naseljeno območje.

Ponosno (a pravilno) izobešajmo naše zastave

 Miran Sirc

Izobešanje zastave na napačen način je, četudi nehote, neke vrste žalitev; kaže malomaren odnos do domovine, naše neodvisne države. Naučimo se torej pravilnega izobešanja zastav.

Za izobešanje zastave obstaja poseben zakon, ki je bil po vstopu Slovenije v Evropsko skupnost dopolnjen s pravili za izobešanje zastave Evropske skupnosti. V nadaljevanju povzemamo glavna navodila, zakona pa lahko najdete na naslednji povezavi: http://www2.gov.si/zak/zak_vel.nsf/zakposop/1994-01-2392?OpenDocument in <http://evropa.gov.si/predstavitev/simboli/uredba/>.

Ob katerih praznikih izobešamo zastave?

Zastava se izobesi (običajno na predvečer), kadar gre za naslednje praznike:

- 8. februar: Prešernov dan, slovenski kulturni praznik,
- 27. april: Dan upora proti okupatorju,
- 1. in 2. maj: Praznik dela,
- 25. junij: Dan državnosti,
- 17. avgust: Združitev prekmurskih Slovencev z matičnim narodom,
- 15. september: Vrnitev Primorske k matični domovini,
- 23. november: Dan Rudolfa Maistra,
- 26. december: Dan samostojnosti in enotnosti.

Pravila pri izobešanju slovenske zastave

a) Zastava na drogu

Barve je vedno potrebno gledati v vrstnem redu od zgoraj navzdol. V našem primeru (slovenska zastava) torej: bela (zgoraj), modra, rdeča (spodaj). Grb se nahaja zgoraj. Drog, na katerega se izobesi državna zastava na odprtem in v zaprtih prostorih, mora biti izdelan tako, da se zastava nanj pritrdi izključno na krajši strani; izobešanje državne zastave, ki je na drogu pritrjena po dolžini, ni dovoljeno. V zaprtem prostoru, kjer zastava miruje, je le-to potrebno poravnati, in sicer tako, da je na njej viden grb Republike Slovenije; zastava se poravnata tako, da je grb s širšim delom nagnjen proti desni.

b) Zastava na oknu

Kadar izobesimo zastavo z okna (balkona) je pravilo, da si barve od leve proti desni sledijo v naslednjem zaporedju, gledano od zunaj (torej gledano iz ulice na hišo): bela, modra in rdeča. Grb na zastavi je v tem primeru levo zgoraj. Ko zastavo izobešamo, jo tisti, ki to počne vidi v nasprotnem vrstnem redu - na njegovi levi je rdeča, potem modra in na desni bela!

c) Zastava na prosto stoječem drogu

V primeru, ko izobesimo slovensko zastavo na prosto stoječi drogu, velja enako pravilo kot pri izobešanju zastave z okna. Zastava visi pred drogom v zaporedju barv od leve

proti desni - bela, modra, rdeča. Grb na zastavi je levo zgoraj.

Pravila pri izobešanju več zastav

- Častna stran za izobešanje zastave je leva, gledano iz smeri opazovalca proti zastavi oziroma mestu, kjer so izobešene zastave. Če se slovenska zastava obesi navpično, je bela barva na levi strani.
- Če se izobesita slovenska zastava in zastava Evropske skupnosti (kar je najbolj pogosto), je slovenska na levi, evropska pa na desni. Zastava Republike Slovenije ima v odnosu do zastave Evropske unije častno mesto!
- Če se izobesijo tri zastave, je častno mesto na sredini. Torej slovenska na sredini, evropska na levi, občinska oz. zastava nižjega ranga na desni.
- Če se izobesijo štiri ali več zastav, se izobesijo po levem pravilu: z leve najprej slovenska, nato evropska, sledi občinska in zastave nižjega ranga.

Kultura izobešanja zastav je žal v naši domovini še na precej nizkem nivoju. Nihče nikogar ne sili izobešati slovenske zastave. Kar je seveda prav. Sami moramo začutiti potrebo, veselje in ponos, da smemo ob praznikih izobesiti zastavo naše samostojne Republike Slovenije. Bodimo pozorni še na pravilno izobešanje zastav in tudi s tem pokažimo ponos na našo državo.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu

Je ta mesec imel redno sejo, na kateri je obravnaval naslednje:

Lilijana Djerkovič

1. Potrditev dnevnega reda,
2. Mnenje o varni poti k izvajanju konfesionalne dejavnosti verouka na relaciji med podružnično šolo Utik in cerkvijo v Vodicach,
3. Varnost v občini - odgovor občanki na vprašanje o nevarnem prečkanju na Kamniški cesti,
4. Pobude, predlogi, vprašanja.

Člani sveta so spregovorili v zvezi z drugo točko dnevnega reda in zahtevka Ministrstva za šolstvo in šport o posredovanju podatkov, ki določa, da se zaradi pouka verouka v prostorih podružnične šole v Utiku relacija med podružnično šolo v Utiku in cerkvijo v Vodicach opredeli kot varna oziroma nevarna pot. Minister za šolstvo namreč lahko izjemoma da soglasje k izvajanju konfesionalne dejavnosti verouka v prostorih javnega zavoda, če v lokalni skupnosti za tako dejavnost ni primernih prostorov ali če obstajajo drugačne omejevalne okoliščine (npr. izpostavljanje šolskih otrok nevarnostim v cestnem prometu na poti k verouku od šole do prostora, kjer se verouk izvaja). Da lahko MŠŠ izda soglasje za nemoteno izvajanje verouka v podružnični šoli v Utiku, je potrebno mnenje Sveta za

preventivo in vzgojo v cestnem prometu, da je pot od Utika do Vodice nevarna.

Zato so člani sveta enoglasno sprejeli sklep, da se pot v Vodice opredeli kot nevarna za otroke, ki hodijo peš na ure verouka v Vodice, ker poteka po površinah, ki niso v skladu s kriteriji za ugotavljanje ogroženosti učencev na poti v šolo. V vseh primerih, ko morajo učenci prihajati v šolo

ob državnih cestah (magistralne in regionalne ceste z večjo gostoto prometa), kjer ni zagotovljenih varnih površin za pešce, je varnost učencev ogrožena.

Glede druge točke pa so člani SPVCP ugotovili, da sta tudi uvoz in izvoz na Kamniško cesto nevarna in zato priporočajo, da otroci, ki živijo nasproti Gasilskega doma in tudi drugje, uporabljajo le varne poti v šolo. **Cesto naj prečkajo izključno na prehodih za pešce. Pot je zaradi tega malo daljša, pa vseeno veliko varnejša.**

Prav zaradi tega je treba pričeti s pogovori za gradnjo nove, tako dolgo pričakovane obvoznice, ki bo občutno zmanjšala promet skozi naselje Vodice, ki se iz dneva v dan le še povečuje.

17. redna seja Občinskega sveta

4. II. 2008

Alenka Jereb

Sprejet rebalans proračuna za leto 2008 in Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto Š 14 Vodice

Zaradi vremenske ujme, ki je 13. julija prizadela našo občino in največ škode napravila prav na šoli in vrtcu, in zaradi nepredvidenih drugih situacij je bilo treba po hitrem postopku sprejeti rebalans proračuna. Kot je v obrazložitvi povedal župan Brane Podboršek, znaša sanacija starega dela šole ter obnova telovadnice in okolice šole okoli 450.000 eurov, saj je bilo treba izvesti veliko dodatnih del, ker je bila stavba glede nosilnosti in statičnosti v zelo slabem stanju. Rekonstrukcija, ki zajema postavitev kovinskega ostrešja, streho, fasado in okna, pa je bila ocenjena na 500.000 eur. Z zavarovalnico je Občina v dneh pred omenjeno sejo sklenila pogodbo o povračilu škode v višini 200.000 eurov, za vso nastalo razliko pa je obljubilo podporo Ministrstvo za šolstvo in šport, na katerega je bila v prvem tednu novembra poslana prošnja za povračilo nastale razlike.

Velike prerazporeditve so nastale tudi na postavki krvavškega vodovoda in izgradnje čistilne naprave. Obnova medobčinskega vodovoda Krvavec, ki se bo v okviru projekta GORKI sofinancirala z evropskimi kohezijskimi sredstvi, se ne sme izvajati pred izdajo odločbe, postopki pa so v teku. Prav zaradi tega se bo omenjeni projekt prenesel v naslednje proračunsko obdobje, v katerega se prenese tudi projekt izgradnje čistilne naprave. Po županovih besedah ima Občina že pridobljeno gradbeno dovoljenje, v tednu pred sejo pa so prejeli tudi sklep Ustavnega sodišča, da se tožba iniciativnega odbora zavrže.

Na prihodkovni strani so nastale razlike tudi zaradi neuspešne 1. licitacije občinskih zemljišč v Polju in Vodica. Slišati je bilo, da se likvidnostno kaže kriza, zato je Občinska uprava pristopila k parcelaciji zemljišč, ki jih je prvotno namenila enemu

kupcu. Posamezne parcele se bodo verjetno bistveno lažje prodale kot v kompletu, zato Občina upa, da bodo na 2. licitaciji uspešnejši.

V razpravi je bilo slišati mnenja, naj Občina najprej dokonča že začete projekte, preden se bo lotila novih, da ne bo prišla v likvidnostne težave. Za rebalans je glasovalo 8 svetnikov, proti ni bil nihče.

Z 9 glasovi za in nobenim proti je bil sprejet tudi Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto Š 14 Vodice.

Po nesreči likovno ustvarjanje uporablja kot del delovne terapije

 Alenka Jereb

Sredi novembra smo si lahko v Kulturnem domu v Vodicaх ogledali samostojno likovno razstavo Borisa Kublja, ki je že v ranem otroštvu kazal nadarjenost na glasbenem in likovnem področju.

Poznamo ga predvsem kot dolgoletnega člana in predsednika Godbe Vodice, njegove likovne stvaritve pa so doslej občudovali le sosodje in prijatelji. Ob srečanju z Abrahamom nas je presenetil in na ogled postavil svoje umetnine, ki so impresionirale ljubitelje likovne umetnosti.

Kdaj ste se začeli ukvarjati z glasbo?

Začelo se je v osnovni šoli. Pri štirinajstih letih sem si zaželel, da bi igral na inštrument. Leto 1975 lahko opredelimo kot čas začetka mojega likovnega in glasbenega ustvarjanja. Imel sem veselje do glasbe, hkrati pa me igranje na trobento ni tako oviralo, da ne bi mogel uspešno dokončati osnovne in srednje šole ter študija, pa tudi v času poklicne kariere sem si vedno vzel čas za to dejavnost. Da pa bi ob vseh dejavnostih še risal, tega pa nisem zmožel.

Ste tudi predsednik Godbe Vodice. Koliko časa opravljate to funkcijo?

Približno dvajset let. To funkcijo opravljam z veseljem, v zadnjem času pa pospešeno iščem nekoga, ki bi jo z veseljem opravljal tudi naprej. Za nov napredek je treba tudi kaj spremeniti. Ne mislim, da godba pod mojim predsedovanjem ni dosegla veliko. V tem obdobju se je ustanovila glasbena šola in izšolalo se je veliko godbenikov,

kajti edino to je garancija za dolg obstoj pihalnega orkestra. Skupaj z Nušo Derenda smo tudi pripravili koncert, posneli smo zgoščenko ...

V likovni kritiki, ki jo je napisala umetnostna zgodovinarica Damjana Pečnik, sem prebrala, da so vam že rojenice v zibelko položile različne talente, ki ste jih kasneje razvijali. Kdo je te talente odkril? So bili to starši, šola?

Osnove risanja in slikanja sem se prav gotovo naučil v osnovni šoli in jih naprej razvijal tudi v srednji šoli. Na začetku sem najraje slikal v akvarelu. Želel sem nadaljevati izobraževanje na šoli za oblikovanje, pa mi je teta namignila, naj si izberem bolj konkreten poklic. Vpisal sem se na gradbeno šolo, kjer sem pridobil znanja iz gradbeništva, hkrati s tem pa tudi znanja aksonometrije oziroma opisne geometrije. Meni risanje oziroma slikanje predmetov

s tehničnega vidika ne predstavlja nobenega problema. Ob ustvarjanju nekaterih kopij sem ugotovil, da tudi posamezni likovni mojstri občasno niso naslikali predmeta v pravem razmerju, tehnično pravilno, saj so risali tako, da je bilo všečno ljudem.

Tudi kot srednješolec sem zelo rad risal in slikal. Takrat ni bilo akrila, bil je samo polikolor. Kasneje sem vedno več svojega prostega časa namenil študiju, družini, gradnji hiše ter vsem ostalim družinskim in službenim obveznostim. Ko sprejmeš še zahtevno delovno mesto v službi in začneš delati kariero, vse konjičke postaviš na stranski tir. Nikoli ni bilo časa za to, da bi se usedel in nekaj narisal. Včasih sem si vzel nekaj časa in naredil kakšen izdelek iz lesa. Les me pomirja, zelo lepo diši, je zelo prijazen in topel. V zrelih letih sem začel z izdelovanjem malih skrinj. Sedaj najraje delam v akrilu, moja želja pa je ustvarjanje v olju.

Včasih sem si vzel nekaj časa in naredil kakšen izdelek iz lesa. Les me pomirja, zelo lepo diši, je zelo prijazen in topel. V zrelih letih sem začel z izdelovanjem malih skrinj. Sedaj najraje delam v akrilu, moja želja pa je ustvarjanje v olju.

Zakaj? Je tehnika oljnega slikanja zahtevnejša?

Dokler ne bom imel malega ateljeja oziroma sobe, ki jo bom uporabljal izključno za ustvarjanje, se ne bom lotil te tehnike. Olje ima svoj duh, zato zelo težko ustvarjaš v stanovanjskih prostorih. Tudi drugače je tak prostor zelo dobrodošel, saj lahko ustvarjaš takrat, ko se ti poraja neka ideja, in nehaš, ne da bi moral za seboj pospravljati. Pomembno je, da ko nehaš, sliko samo pustiš, in ko prideš, ponovno nadaljuješ. Oljno sliko lahko ustvarjaš dalj časa, medtem ko moraš akril takoj dokončati. Morda mi je tehnika slikanja z akrilom po godu tudi zato, ker moraš sliko hitro dokončati, meni pa je to pisano na kožo. Kajti, če že nekaj delam, hočem videti tudi končno stanje in rezultat, kar pa je pri akrilu veliko hitreje možno kot pri olju.

Kolikšen čas potrebujete za dokončanje likovnega dela?

To je relativno. Slike ne moreš delati na silo. Če imaš navdih, lahko delo hitreje dokončaš.

Od kod pa črpate navdih?

Predvsem iz vsakdanjega življenja, nekaj pa tudi iz nostalgije. Vse lepo, kar vidiš, ti daje navdih. So dnevi, ko bi samo risal oziroma slikal. Skušam se disciplinirati in začnem raje z obdelavo lesa. Zato sem začel tudi z izdelavo skrinjic. Skušam se držati tega, da če je to terapija, naj bo v pravih mejah. Likovno izražanje namreč uporabljam kot neko delovno terapijo. Rad bi, da bi prišel v stanje pred nesrečo, vendar popolnega povratka ne bo.

Koliko časa je minilo od dne, ko ste imeli nesrečo? Takrat se vam je življenje verjetno popolnoma postavilo na glavo.

To je bilo leta 2000. Na rekreativni tekmi s kolesom sem padel. Del spomina se mi je popolnoma izbrisal. Spomnim se kraja, kamor sem se odpeljal, tudi časa, ko smo na cilju posedeli, nato pa se vse konča. Ponesrečil sem se po pol ure vožnje po

hribu navzdol, pa se dela poti sploh ne spomnim. Dvajset dni sem bil v komi, dolgo časa v bolnici in pol leta v Soči, kamor pošljejo ponesrečence na terapije in okrevanje. Nisem mislil, da bo okrevanje trajalo toliko časa. Pol leta sem potreboval, da sem ponovno shodil, učil sem se ponovnega branja in pisanja. Tam so mi tudi delovni terapevti svetovali, naj začnem z risanjem. Vendar nisem bil še pripravljen. Ustvarjati sem začel kasneje, ko je telo začutilo, da to zmorem.

Kakšne pa so bile prve slike po nesreči?

Med prvimi je bila slika "Pred nevihto", "Kofetarica" in nekaj aktov. Najprej sem želel raziskovati, kako so ustvarjali naši likovni umetniki. Proučeval sem njihove slike, poskušal, se učil plastičnega prikazovanja predmetov in nastale so kopije njihovih del. Zelo me je impresioniralo, ko sem ugotovil, kako lahko naslikaš in prikažeš plastičnost predmeta. Ves sem bil prevzet in hkrati vesel, da sem to zmožel. Kasneje sem študiral Šubica. Odločil sem se, da naslikam kopijo slike "Pred lovom". Skušal sem se približati ideji o upodobitvi trenutne barvne vizije, ki ne pozna več trdnih oblik. Kot je poudarila kritičarka, slika trepeta v refleksiji neposredne sončne luči in je preprosto vsakdanja. Na to svojo stvaritev sem zelo ponosen. Na našem stopnišču pa se ta barvna refleksija še očitneje izraža, zato jo imam tam tudi razstavljen. Po tej stvaritvi sem sklenil, da bom naredil svojo sliko "Med lovom", kar mi je letos tudi uspelo. Seveda sem pred svojo avtorsko sliko proučeval še druge umetnike. Zanimal me je italijanski slikar Ceravaggio oziroma njegova umetnina "Sveta Katarina", kjer sem proučeval igro sence in svetlobe.

Kako to, da ste se odločili za kopiranje ravno določenih slik?

Kaj pa vem, morda za "Kofetarico" ravno zaradi kave, ki jo imam zelo rad, "Sveto Katarino" pa sem našel na internetu. Zdela se mi je tako impozantna, lahko bi rekel, da celo nekoliko aristokratska.

Dotakniva se še vaših avtorskih del? V kakšnem trenutku se porajajo ideje?

To je v trenutnem navdihu. Rad se poigravam z barvami in kompozicijo. Rad imam tople barve, zato jih tudi uporabljam. To se zelo dobro odraža na sliki "Ognjena

ženska" ali pa na meni zelo ljubi "Med lovom", kjer bi lahko govorili že o impresionizmu. Vsaka barva govori svojo govorico, izraža trenutno razpoloženje. Če bi ustvarjal v drugem času, bi bila morda drugačna. Rjave barve izražajo jesen leta, lahko bi rekli tudi jesen življenja. Ponazarja neko umirjanje, medtem ko lovec s psom sploh ni tako pomemben. Velik poudarek sem dal na veduto Vodice in vodiške cerkve, pomembni sta kompozicija in barva. Uprizarja tudi del mladostniškega življenja, ko sem še s starimi starši hodil na njivo. Skratka, lahko govoriva o neki nostalgiji. Z današnjimi očmi gledam na tisti trenutek, hkrati pa to upodabljam z današnjim vedenjem in pogledom na življenje. Čutim, da sem v zrelih letih, da je del mladostnega življenja že za menoj. Direktor ne bom več, ker prav gotovo ne bom mogel več opravljati tega poklica, sedaj pa je treba poiskati nek drug smisel življenja in na tak način ga iščem. Ne, lahko rečem, da sem ga našel in da mi je všeč. O tem je v likovni kritiki spregovorila tudi umetnostna zgodovinarica, ki je proučevala moje slike. Moje razmišljanje, ki ni več mladostno, se izraža v mojih delih.

Radi rišete in slikate akte. Na razstavi sta mi padli v oči Emanueli.

Na razstavo sem jih postavil eno poleg druge, belo in črno "Emanuelo". Predstavljata črnko in belko - njune poteze. Hotel sem prikazati razliko med belimi in črnimi ljudmi; to črno-belo prisodobno sem uporabil za slikanje značajev in ljudi. Hotel sem prikazati, da tudi ljudje merimo življenje in ljudi kot črno-bele, kjer ni nobene sivine. Hotel sem prikazati razlike med belim in črnim, med

Odkril sem, da je svet lep tudi z druge strani, ki sem jo zaradi obilice dela pred nesrečo kar nekoliko prezrl. Spoznavam tudi druge plati življenja. Pred nesrečo sem bil tako preveč okupiran z delom, da sem pozabil na tiste drobne lepote sveta.

dobrim in slabim. Lahko bi rekel, da gre za igro svetlobe in teme ter igro čustev. Ni se treba opredeljevati, kaj je dobro in kaj slabo, važno je, da so razlike in da te med ljudmi tudi obstajajo. Eni so črni, drugi so beli, skupaj pa smo ljudje. Živimo skupaj, živimo pa za en sam cilj, in to je življenje. Uporabil sem prisposodbo, ravno tako kot pri "Ognjeni ženski". To delo je nastalo po navdihu pesmi Nuše Derenda "Ogenj, obleci me". Uporabljal sem tople, žareče barve, ki upodabljajo strast. Želel sem poudariti, da žarijo čustva, da ženska izžareva samo polno življenje, in to sem podkrepil še z barvami. Ženske na sliki ne vidimo direktno v obraz, vidimo samo njen odsev obraza v ogledalu. Tudi v življenju je tako - direktni pogled je vedno malo prikrit.

Vsako delo ima svojo zgodbo, tako kot tudi slika "Pred nevihto". Želel sem prikazati Vodice, zato se v megli samo delno vidi obris Kočne, Grintavca in Krvavca. Osamelo drevo je podvrženo vsem vetrovom in se nekako bori za življenje. Poskuša obstati in obstane samo. Ne obstane v gruči, kjer je lažje obstati, obstane samo. Je osamelec, ki je bolj živ, okoreninjen. Tako razmišljanje pride samo po sebi in kliče po stvaritvi, kakršno sem ustvaril.

Ne smeva prezreti niti vašega avtoportreta.

Ta je nastal lansko leto, pred novim letom. Razmišljal sem, da se bližam petdesetim letom in želel sem pokazati življenje zadovoljnega človeka. Res sem vesel, da se mi je življenje po nesreči tako izteklo, kot se je. Občutil sem trenutek, ko sem se usedel in razmišljal, da mi je res lepo. Počutil sem se kot res pravi gospod, gospod inženir. Moram povedati, da sem po nesreči naredil še državni izpit, tako da imam pooblastilo od zbornice.

Odkril sem, da je svet lep tudi z druge strani, ki sem jo zaradi obilice dela pred nesrečo kar nekoliko prezrl. Spoznavam tudi druge plati življenja. Pred nesrečo sem bil tako preveč okupiran z delom, da sem pozabil na tiste drobne lepote sveta. V prostem času sem edino skočil na kolo in

se za sprostitev nekam odpeljal. Sedaj, ko imam čas, grem na njivo in zelo uživam, ko plevem, ko gledam čebulo, kako raste, vidim cvetlice, deteljo, kako cveti, prej pa tega niti opazil nisem. Živel sem življenje v prehudem tempu. Razmišljam, da se je verjetno moralo nekaj zgoditi, kajti življenje je teklo prehitro. Ves svet se je vrtel okoli službe, gradbeništva, rezultatov, dobička, pomembni so bili samo podatki, rezultati, ves čas sem bil za računalnikom. Bilo je ogromno kosil, srečanj, potovanj, skupnih službenih ogledov, samo z namenom, da bom nekaj pridobil, sklenil posel ... Vse je bilo v okviru ekonomske računice. Partnerje smo peljali na ogled razstave v znameniti pariški muzej, hkrati pa sem že premišljeval, kakšen posel bom sklenil z njimi.

Ko pride nesreča, se zadeve popolnoma spremenijo.

Tako je, in na koncu ti ostane samo družina. Prej sem moral življenje neprestano načrtovati, ko pa pride nesreča, se vse naredi tudi brez tebe. Prej si nenadomestljiv, ob nesreči te takoj nadomestijo. Kako čudno, prej so na prvem mestu poslovni partnerji in služba, nazadnje pa samo žena in otroci. Ostali gredo za poslom, nihče se nima več časa ukvarjati s teboj. Še vedno pa pričakujem, da me bo vsaj kdaj poklical kakšen sodelavec. Na to skušam nekako pogledati s pozitivne strani in si reči: "Saj res ne morejo poklicati, saj res nimajo časa." Čeprav čustva govorijo drugače. Bil je čas, ko ni šlo brez tebe, sedaj je čas, ko gre brez tebe.

Življenje gre dalje in vzamem si čas za stvari, za katere ga v preteklosti ni bilo. Rišem! Prišel je čas, ko res lahko nekaj naredim za dušo.

Kako ste prišli na idejo o postavitvi samostojne razstave?

Razmišljal sem, da bi bilo to nekaj dobrega za kraj. Mene so že nekajkrat vabili, naj razstavim svoja dela v posameznih galerijah, vendar tega nisem izkoristil. V meni je toliko lokalnega patriota, da sem želel najprej razstavljati v Vodica. Prav je, da se vsak najprej predstavi s svojimi deli, šele nato pa se priključi drugim umetnikom. Šel sem do župana in mu zaupal željo o postavitvi razstave. Bil je navdušen nad to idejo, rekel je, da bo Občina prevzela sponzorstvo nad razstavo, sam pa naj izpeljem celotno organizacijo.

V Domu starejših občanov v Fužinah sem si izposodil stojala za slike in začel s pripravo. Občina mi je dala na voljo dvorano, v kateri sem tri dni razstavljaj, prevzela pa je tudi pokroviteljstvo nad izdajo zgibank s predstavitev mojih del.

Ste bili zadovoljni z razstavo?

Seveda. Na odprtje razstave sem povabil predstavnike občinske uprave, društev, prejemnike občinskih priznanj in prijatelje ter znance, občani pa so si lahko ogledali razstavo v naslednjih dneh po odprtju. Bil sem presenečen in hkrati vesel. Ob odprtju je bila dvorana polna, skoraj vsi so se odzvali vabilu, pa tudi kasneje je bilo dovolj obiskovalcev. Razstavo sem načrtoval tako, da sem jo raztegnil na tri dni, predvsem zato, da so si slike lahko ogledali tudi šolarji, ki so prišli na ogled skupaj z mentorji oziroma učitelji. Tudi šolarji bi se morali naučiti gledati slike. Ta možnost jim je bila dana kar v Vodica, saj ni bilo treba oditi na ogled v Ljubljano ali drugo bližnjo galerijo. Odziv je bil dober, saj so me učenci tudi marsikaj spraševali o slikanju. Sem optimistično razpoložen in zadovoljen, da je bila to prava stvar za Vodice.

Kultura ni samo petje, je tudi likovno ustvarjanje, so narodne noše, godba ... V naši občini se je rodil Matija Koželj, znan slikar, po katerem se imenuje tudi kulturno društvo. Prav je, da bi v okviru tega društva delovala tudi likovna sekcija. Ko sem razstavljaj svoja dela, sem spoznal dve likovni ustvarjalki, ki že delujeta in ustvarjata v okviru drugih društev - ena je iz Vodice, druga iz Zapog. Morda se bo v prihodnosti pojavila možnost delovanja v okviru Društva Matije Koželja, da bi enkrat letno razstavljali skupaj in bi se tako lahko predstavili kraju na skupni razstavi. Če je bil že Koželj v teh krajih doma, bi bila zadeva avtohtone narave.

Morda še želje za prihodnost.

Rad bi ustvarjal, oblikoval v lesu, obnavljal staro pohištvo - načrtov je dovolj.

Kultura ni samo petje, je tudi likovno ustvarjanje, so narodne noše, godba ... V naši občini se je rodil Matija Koželj, znan slikar, po katerem se imenuje tudi kulturno društvo. Prav je, da bi v okviru tega društva delovala tudi likovna sekcija.

Medgeneracijsko sodelovanje v Vrvcu Škratka Svita Vodice

 Vrtec Škratka Svita, Hedvika Rosulnik

Medgeneracijsko sožitje je pomembno za vsakega posameznika, družino in za celotno družbo. Že najmlajše je treba vzgajati za sprejemanje, sožitje, spoštovanje različnosti in starosti. Tega se v našem vrvcu zavedamo, zato že vrsto let spodbujamo medgeneracijsko sodelovanje.

Tudi letos smo v naš vrtec Škratka Svita Vodice in enoti povabili babice in dedke naših varovancev. Kljub tradicionalno dobremu obisku smo bili presenečeni. Centralni vrtec je pokal po šivih, udeležba pa je bila dobra tudi na Skaručni in v Utiku. Starim staršem smo predstavili naše delo, nato pa nadaljevali s skupnim ustvarjanjem glinenih novoletnih okraskov. V večnamenskem prostoru vrta Škratka Svita so stari starši ob kavi in domačih buhtelnih prisluhnili dr. Jožefi Jeraj. Babicam in dedkom je povedala, kaj je pomembno za preprečevanje in zdravljenje visokega krvnega tlaka. Nato je krvni tlak našim obiskovalcem izmerila patronažna sestra Majda Podgoršek.

Bil je poseben dan. Mnogi stari starši so v naš vrtec vstopili prvič, saj so prišli od daleč. Iz vrta so odhajali zadovoljni, veseli in hvaležni. Tudi mi se želimo zahvaliti vsem, ki ste nas obiskali, posebej dr. Jerajevi in Majdi Podgoršek. Tako naša srečanja niso samo prijetna, temveč tudi

koristna. Zadovoljstvo prinašajo dobri medsebojni odnosi, pa naj bo to v družini, med bližnjimi, v kolektivu ali družbi. Ti pa so odvisni od nas - včasih je potrebno tako malo, da se nekoga razveseli ...

Letos bodo glineni okraski, ki so jih izdelali otroci skupaj s starimi starši, krasili številne jelke v mnogih domovih. Da bi razveselili vse starejše občane naše občine, bodo otroci in starši v popoldanski delavnici skupaj izdelovali novoletne voščilnice. Te bomo podarili ustanovitelju, Občini Vodice. Vsaka unikatna voščilnica bo prinesla skupno novoletno voščilo.

NAJ SRCE ZAIGRA

Sreda, 3. december, ob 18:00
v Kulturnem domu Vodice.

Vabijo otroci
iz Vrta Škratka Svita Vodice
ter harmonikarja
Miha Debevec in
Tomaž Rožanec.

Vabljeni!

Pravljične urice v Vrvcu Škratka Svita Vodice

Otroke od 3. do 6. leta, ki niso vključeni v vrtec, vabimo k obiskovanju pravljicnih uric v Vrvcu Škratka Svita Vodice.

Pravljične urice bodo potekale enkrat tedensko,
v popoldanskem času.

Program financira Občina Vodice in je za starše brezplačen!

Vabljeni!

Prijave na telefon: 832 49 92.

Čebelarski izlet

Franc Gosar

Podnebne spremembe in ekstremne vremenske razmere vplivajo na živa bitja v naravi. Kot smo lahko spremljali v medijih, vse te spremembe vplivajo tudi na čebele, tako zaradi pojava različnih bolezni kot tudi zaradi slabših pogojev za preživetje. Zaskrbljujoče je izginjanje čebeljih družin, saj to vpliva na slabše opravevanje in s tem manjše pridelke v kmetijstvu in sadjarstvu. Zato pa je vedno bolj pomembna vloga čebelarja, da še bolj zavzeto in skrbno bedi nad svojimi prijateljicami, tudi takrat ko narava ni zadosti radodarna s svojimi darovi.

September je čas, ko čebelarji zaključujejo svoje čebelarsko delo in se običajno odpravijo na tradicionalni izlet, ki je hkrati strokovna ekskurzija. Tokrat smo se člani Čebelarskega društva Skaručna in Tacen zadnje septembrsko soboto odpravili proti Štajerski. V polnem avtobusu dobre volje ni manjkalo, saj so naokoli ves čas krožile dobrote, ki so jih pripravile žene naših čebelarjev. Pot je tako kar hitro minila.

Ko smo se bližali Ptuj, smo lahko opazovali posledice toče in neurja, ki sta pustošila po tem področju kakšen mesec pred tem. Strehe mnogih hiš so bile še vedno zasilno pokrite, marsikje pa so bile vidne tudi udrtine v fasadah in na strehah avtomobilov.

Peljali smo se mimo Ptuj, si spotoma ogledali znameniti Puhov most in prispeli

v Dornavo, majhno vasico na Dravskem polju. Pred gradom Dornava sta nas pričakali predsednica čebelarske zveze Ptuj, gospa Metka Pihler, in gospa Petek, ki sta nam razkazali grad in povedali nekaj o njegovi zgodovini. Začetki gradu segajo v 16. stoletje, ko je bil ta veliko manjše poslopje, njegov lastnik pa je bila družina Herberstein. Posest je skozi zgodovino menjala lastnike, in sicer je bila v lasti družine Sauer, Attemsov, Auerspergerjev in nazadnje rodbine Pongratz. Ob gradu se je raztezal vrt in krasen drevored. Dornavski grad velja za najpomembnejšo posvetno stavbo poznega baroka v Sloveniji. Osrednja slavnostna dvorana je poslikana s podobami antičnega junaka Herkula, ostali deli pa so bili opremljeni z rokokojskim pohištvom in okrašeni s številnimi štukaturami. Po 2. svetovni vojni so bile v njem najprej nastanjene delovne brigade, nato Zavod za varstvo in usposabljanje duševno prizadete mladine, danes pa je dvorec prazen. Z državno pomočjo in evropskimi sredstvi naj bi ga v nekaj letih obnovili.

Po ogledu gradu smo se odpravili v bližnjo lükarsko hišo - Čušekovo domačijo v Dornavi, kjer nam je predsednica Turistično-etnografskega društva Lükari iz Dornave, gospa Marija Belšak, predstavila delovanje društva. Nato so nam njegovi člani prikazali običaj pletenja čebule in

nam pripravili pravo lükarsko malico. Prav presenetljivo je, kako se vaščani med seboj povezujejo. K sodelovanju pritegnejo tudi mladino ter z opravljanjem starih običajev ohranjajo tradicijo in ljubezen do rodne zemlje. Kot v lükarskem društvu pa so zelo aktivni tudi v čebelarskem, gobarskem, ribiškem in strelskem društvu. Naša naslednja postaja je bila vasica Polenšak, kjer smo si ogledali lepo romarsko Marijino cerkev, zgrajeno v baročnem slogu. Zgodovino cerkve nam je podal gospod župnik, Slavko Štefko. Izlet smo nadaljevali z obiskom predsednika Čebelarskega društva Dornava, gospoda Branka Vajde. Veliko nam je povedal o delovanju društva, njihovih uspehih, pa tudi težavah. Pred leti so imeli hud pomor čebel zaradi neprimerne uporabe fitosanitarnih sredstev; kljub dokazom pa še vedno niso dobili nobene odškodnine. Ogledali smo si njegov čebelnjak ter ob kozarčku rujnega izmenjavali izkušnje pri delu s čebelami in njihovem zdravljenju. Po daljšem postanku nas je pot vodila naprej v Sakušak pri Juršincih, kjer smo si ogledali Puhov muzej. Janez Puh je bil namreč svetovno znan izumitelj, vizionar, tovarnar in podjetnik. Ogledali smo si film o njegovem življenju, spominsko sobo in nekaj njegovih izumov.

Bilo je kar pozno in začeli so se oglašati naši želodci, zato smo se odpeljali v bližnji kmečki turizem v vasi Bodkovci. Ob sproščenem klepetu, prijetnem ambientu in glasbi nam je čas zelo hitro minil. Morali smo se posloviti od naših gostiteljev, ki se jim ponovno v imenu obeh društev najlepše zahvaljujemo za prijetno soboto. Domov smo se vrnili z mislijo, da smo spet spoznali nov košček prelepe slovenske zemlje in prijazne ljudi.

Dejavnosti Društva upokojencev Vodice

Na povabilo hotela Delfin iz Izole smo se vodiški upokojenci, letos že drugič, odzvali povabilu za nastop v Izoli. V tamkajšnjem hotelu imajo namreč organizirane kulturno-zabavne večere za popestritev ponudbe svojim gostom.

Z nastopom našega društva smo jim najprej predstavili našo občino in dejavnosti, s katerimi se ukvarjamo. Nastopila je pevska skupina, Ropotavčki in aerobna

skupina Plesoče žabce. Skupaj smo zapeli, zaplesali in zaigrali na nenavadne instrumente. Naš nastop je bil zelo lepo sprejet med prisotnimi gosti hotela. Veseli smo bili, da je bil na prireditvi prisoten tudi naš župan. Posebno presenečenje so bile vodiške preste, ki smo jih razdelili med goste, Občina Vodice pa je prispevala finančna sredstva za njihov nakup.

Ponosni smo bili, da smo del našega truda,

ki ga vlagamo v pripravo programa, uspešno prikazali tudi drugim in da je bil program zelo lepo sprejet. To nam je vzpodbuda, da nadaljujemo s svojimi prizadevanji, da nam je skupaj lepo in da nam druženje predstavlja izziv za delo vnaprej.

Seveda pa smo dejavni tudi na drugih področjih. V mesecu oktobru smo imeli srečanje, na katerem so bila podeljena priznanja za najbolj aktivno oziroma aktivnega kolesarja in pohodnika ter najstarejšo udeleženko oziroma udeleženca.

Jesenski čas je čas trgatve, spravljanja in shranjevanja pridelkov in seveda čas za zabavo. Tu je martinovanje, ki smo ga vodiški upokojenci že veselo praznovali, prednovoletna srečanja, pa še kakšna priložnost za druženje se vedno najde. Imejte se lepo.

Letni koncert na Skaručni

Kulturno društvo Matije Koželja v svoje osnovno poslanstvo uvršča tako skrb za lepo petje kot organiziranje prireditev, kjer so poslušalci deležni glasbenih lepot in harmonij. Da bi se lepa pesem slišala na čim več krajih občine, in ker je s krajem povezana tudi zapuščina Matije Koželja, saj je prav slika sv. Lucije njegovo najstarejše ohranjeno delo, je vokalna skupina Flora, ki deluje v okviru društva, za svoj letni koncert izbrala cerkev na Skaručni. Tamkajšnji duhovnik, gospod Peter Slevce, se je izkazal kot zelo gostoljuben, kar je prireditve še polepšalo.

Bil je svež petkov večer, 24. oktobra, ko se je cerkev napolnila nad vsemi pričakovanji. Uvodne akorde je zaigral Mladinski orkester pod vodstvom Rada Čuka, za njimi pa so kot prvi nastopili Matici. Ta sicer ne prav številčna fantovska skupina, ki se običajno predstavlja z razigranimi otroškimi in fantovskimi pesmicami, je tokrat prijetno navdušila s sakralnimi, tudi dvoglasnimi točkami, ob spremljavi violine in harmonike.

Ker je bil koncert ob koncu meseca oktobra posvečen Mariji, so prevladovale tudi nje posvečene pesmi. Gostje večera, ženski nonet Vigred iz Mengša, so se pod vodstvom Ane Kešner predstavil s šestimi skladbami skladateljev Mava, Jereba, Adamiča, Foersterja, Leskovarja in Hribarja. V prijetno akustični cerkvi so njihovi žametni in uglašeni akordi pobožali sleherno uho navdušenih poslušalcev, ki so z aplavzom nagradili vsako točko posebej. Izbrane besede napovedovalke dr. Martine Merše so prispevale k občutenemu razpoloženju tudi ob nastopu skupine Flora. Zborovodkinja Marija Čuk je ob pianistu Tilnu Bajcu odplavala med črnske duhovne, pa prek Mozarta in Riedlerja, do Gačnika in Tomca.

Kdor dekleta poslušaja že skoraj desetletje, lahko vedno znova odkriva novo kakovost in rast, tako po barvi kot natančnosti izvedb. Od mladinskega enoglasnega in dvoglasnega petja se selijo v troglasje in celo štiriglasje. Vedno bolj pogumno posegajo po zahtevni literaturi, ki je zanimivejša za pevce in bogatejša za poslušalce. Prav zanimive in prijetne so bile vse tri skupine tudi za oči, saj lepi kostumi naredijo tako petje kot pevce še imenitnejše in prispevajo k bogatejšemu doživetju.

Petja pa še ni bilo konec. Po dve skladbi sta zapeli skupaj Flora in Vigred, za zaključek pa so se pridružili še Matici. Razšli smo se s hvaležnostjo za tako lep dogodek.

Zanimiva Primorska

Vida Pirc

Ob besedni zvezi slovenska Primorska pomislimo na borih 43 km obale, ki jo premoremo, pa še za to imamo stalne konflikte s sosedi. Toda slovenska Primorska je mnogo več - to so griči in doline v zaledju obale, so preprosti ljudje, navajeni trdega dela na skromni kraški zemlji, ter so zanimive zgodovinske in naravne znamenitosti. To je nenazadnje tudi žlahtna avtohtona vinska kapljica, ki se lesketa v kozarcu in razvedri telo in duha.

Prav te zanimivosti v zaledju naše obale smo se namenili odkrivati, ko smo sončne oktobrske sobote krenili na naš tradicionalni jesenski izlet, v organizaciji ŠPD Gams. Pisana družčina vseh starostnih kategorij je bila dobro razpoložena, še preden smo na Lomu iz megle zapeljali v prekrasen sončen dan.

Vodička se nam je pridružila tik pred vasjo Socerb in skupaj smo se odpravili k prvi točki izleta, istoimenskemu gradu. Grad Socerb stoji na skalnem pomolu z izjemnim razgledom na celoten Tržaški zaliv, zato je imel v burni zgodovini strateški pomen. Zgodovinarji so mnenja, da grad ni bil nikoli naseljen kot bivališče lastnikov, temveč je v glavnem služil kot utrdba. Skalni rob je bil naravna in tudi siceršnja meja, ki je neprestano nihala in za katero so potekali nenehni boji. Danes je ohranjen le še del obzidja, v katerem je urejeno gostišče v srednjeveškem stilu. V neposredni bližini gradu je tako imenovana sveta jama, v njeni notranjosti pa je podzemna cerkev, za ogled odprta samo ob nedeljah.

Pester program ni dopuščal nepotrebne zadrževanja na prijetnem jesenskem soncu. Odpeljali smo se v dobrih dvajset kilometrov oddaljeno vas, sv. Peter, kjer stoji mnogim poznana Tonina hiša. Sorodniki pokojne Tone so hišo podarili Pomorskemu muzeju Piran, ta pa je v njej uredil muzej oljkarstva in v zgornjem

nadstropju svojevrstno etnološko zbirko. Hiša je podoba preproste kmečke istrske stavbe. Tona in njen mož sta celih petdeset let za okoliške pridelovalce oliv predelovala oziroma stiskala kvalitetno olivno olje. Skrbnica muzeja nam je povedala, da se v zadnjem času vse več kmetov ponovno odloča za vzgojo oljk, saj je povpraševanje po kakovostnem, hladno stiskanem olivnem olju iz leta v leto večje. Po ozki serpentinasti cesti smo se iz sv. Petra, ki mimogrede stoji na hribu in se ponaša z lepim razgledom na morje, spustili do mejnega prehoda Dragonja ter v območju med obema mejama zavili proti znamenitim Sečoveljskim solinam. Blizu štiristo nekdanjih solinarskih hišic danes neslavno propada, kljub temu pa sooblikujejo svojevrstno podobo krajinskega parka. Da v svetovnem merilu skoraj edinstven način pridelave soli ne bi šel popolnoma v pozabo, je Pomorski muzej del zemljišča obnovil in v okviru svojih dejavnosti v njem ohranja pridelavo soli na način, ki izvira iz 14. stoletja. Prenovili so nekaj zapuščenih hišic in v njih uredili solinarsko etnološko zbirko za vse številčnejše obiskovalce. Solinarsko delo je bilo zelo težaško, trajalo je celo poletje, od jutra do noči. Sodelovali so vsi člani družine in bili za svoje delo sorazmerno dobro plačani, kajti velike ladje so sol neprestano odvažale v Benetke in še dalje po svetu, kdo ve kako daleč! Snežno bele, debele in grobe kristale soli smo lahko pokušili in "strokovno" ocenjevali njihovo kvaliteto.

Po ogledu solin smo izlet nadaljevali v umetniškem duhu. Na polotoku Seča pri Portorožu smo si ogledali zbirko kamnitih skulptur na prostem, imenovano Forma viva. Zbirka nastaja od leta 1961 in v štiridesetih letih neprekinjenega delovanja so umetniki z vsega sveta obali in kulturni zakladnici pustili več kot sto dvajset kamnitih kipov. Večina od njih je

postavljena v parku Forma viva, nekateri pa krasijo parke v mestih Koper, Izola in Piran.

V Portorožu smo občudovali obnovljen in pravkar odprt stari hotel Palace ter ostale prestižne hotele, ki soustvarjajo turistični utrip višjega kakovostnega ranga na naši obali. Nas pa je bolj zanimalo mesto Piran, ki svojo promocijo gradi na kulturno-zgodovinski tradiciji, saj je celotno mesto en sam velik muzej. Sprehodili smo se po ozkih, starih ulicah in se znašli na Tartinijevem trgu, kjer je ravno potekala ena izmed številnih prireditev na tem prostoru. Mimo palače Benečanka smo se povzpeli do cerkve sv. Jurija, ki je v celoti pod spomeniško zaščito. Ker je trenutno v fazi temeljite obnove, smo si lahko ogledali le okolico.

Razgled je fantastičen, oko se sprehodi od Trsta so Savudrije, mesto Piran pa leži dobesedno pod nogami. Po ozki uličici smo se zopet spustili do morja in si na sončni Puntti vzeli nekaj časa za kavo. Sprehod ob morju nazaj na postajališče so motili le posamezniki, ki kljub omejitvam in prepovedim še vedno z jeklenim konjičkom silijo vse do vrat gostilne, kjer so si rezervirali mizo.

Rezervirane mize, pa ne samo mize, kar celo gostilno, smo imeli v malce oddaljenih Marezigah, ki pa so ravno toliko dvignjene nad mestni vrvež, da imajo čudovito lego in prekrasen razgled na pristanišče in mesto Koper. Skoraj nemogoče, v bistvu pravi greh, bi bilo potepanje po Primorski zaključiti, ne da bi poskusili avtohtono vino Refošk. Rdečevijoličasta barva vina in poln, rahlo kiselkast okus se odlično podata k različnim mesnim jedem in pikantnim sirom. Ohlajenega na pravo temperaturo so nam ga postregli poleg okusne domače hrane. Malo je šlo tudi v glavo, ravno toliko, da so se razvezali jeziki in se nam ni nič mudilo nazaj v megleno notranjost dežele Kranjske.

Nove orgle v Šinkovem Turnu

 Rado Čuk

Na "smajno" nedeljo je bil za Šinkov Turn ne le praznik zavetnice Božje Matere, ampak tudi praznik blagoslovitve novih orgel.

Pri slovesnem dopoldanskem bogoslužju jih je blagoslovil dr. Marijan Smolik, prof. liturgike in navdušen glasbenik, pevci pa so popoldne pripravili občudovanja vredno akademijo pod mentorstvom Anemarije Žefran.

Doslej je na koru petje spremljal harmonij, ki je imel zelo lepe registre in bogat zvok, vendar je postajal od praznika do praznika bolj okoren. Ohišje se je utrudilo, registri so odpovedovali poslušnost in glede na razpoložljiva finančna sredstva in zmožnosti podružnice je bila sprejeta

odločitev, naj se kupijo nove, čeprav skromne elektronske orgle. Trenutno najbolj prodorna in poznana znamka na svetu, ki izdeluje pravim orglam najbolj slične zvoke, je Johannus. Slovensko podjetje je ponudilo primeren instrument in že so se začele priprave na slovesen dogodek. Pohvale vredna je tudi ekipa, ki je s škripci in veliko mero iznajdljivosti instrument spravila na kor.

Da so bile orgle potrebna pridobitev, pričajo kar trije pevski zbori, ki pod vodstvom Nade Kokalj in Marije Čuk vzorno skrbijo za redno in lepo petje, zato je dobra spremljava še kako potrebna. Ker na območju podružnice veliko otrok in mladih igra različne instrumente, so se združili v mladinski orkester in

popoldanski del praznika obogatili z zanimivo točko, vzeto iz Haendlovega oratorija Messija. Sledili so še nastopi otroškega in mešanega pevskega zbora iz Šinkovega Turna, dekliške vokalne skupine Flora in fantovske pevske skupine Matici. Prisluhnili smo duetu Romane in Anemarije Žefran ter orgelski virtuoznosti Janeza Štera, ki je iz 19 registrov, pedala in dveh manualov pričaral vzdušje koncerta pravih klasičnih orgel.

Vse dogajanje je bilo tako dopoldne kot popoldne lepo obiskano. K polepšanju praznika so svoje prispevale še narodne noše in gospodinje s pecivom, pa tudi prijazne in navdušene besede gospoda župnika Mervarja.

Pisma bralcev

POPRAVEK

V prejšnji številki Kopitarjevega glasu je v članku "Veselica, ki je ni bilo" prišlo do neljube napake. Popravek se glasi:

"Tu bi izrabili priložnost in se še enkrat zahvalili vsem, ki nam za izvedbo tekmovanja prijazno odstopijo svoj travnik in za prispevke krajanov za srečelov."

Avtorici članka se opravičujemo.

Spoštovani,

imam samo eno konkretno vprašanje v zvezi s člankom, ki je bil objavljen v zadnjem (septembrskem, op. urednice) Kopitarjevem glasu, in sicer pod naslovom "Nevarno prečkanje ceste". Kakšno rešitev predlagate za otroke, ki živijo nasproti gasilskega doma in so primorani vsakodnevno prečkati cesto na poti v šolo?

S spoštovanjem,
Nataša Prijatelj

Vprašanje smo posredovali Svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Na zadnji seji je Svet obravnaval omenjeno problematiko. Odgovor lahko preberete v poročilu s seje Sveta.

Alenka Jereb, odgovorna urednica

Skladiščenje pridelkov

Delo na vrtu se z vsakim dnem bolj bliža koncu. Zemlja bo vsaj dva meseca počivala, saj tudi ona potrebuje oddih. Ker pozimi ne hodimo na vrt po zelenjavo, jo pa potrebujemo, moramo za zaloge ali skladiščenje pridelkov z našega vrta poskrbeti že pred mrazom. Tako nam ni treba hoditi nakupovat biološko pridelane zelenjave v trgovine, pač pa si jo vzamemo iz svojih skladišč. Ker do naslednje sveže in doma vzgojene zelenjave traja kar nekaj časa, je treba za zaloge v naših skladiščih dobro poskrbeti.

Skrb pa se ne prične s prižigom na gumb na zamrzovalni skrinji, ampak že med rasto sezono. Pomembna misel je tudi ta, da naše skladišče ni bolnišnica, kjer bi popravljali napake, storjene pri pridelavi. Zdrav in nepoškodovan skladiščen pridelek je edini, ki lahko dolgo zdrži v naših skladiščih, zato vedno, ko pridelek pobiramo, obenem že delamo selekcijo. Skladiščimo le zdrave in nepoškodovane pridelke, naj si bo to zelenjava ali pa sadje. Pridelke, če se le da in če nam to vremenske razmere dopuščajo, pobiramo v lepem, hladnem in suhem vremenu. Če to ni možno, moramo poskrbeti, da se pobran pridelek osuši, šele potem ga lahko skladiščimo. Tako kot ni dobro, da je pridelek pobran moker, tudi ni dobro, da ga pobiramo v vročem oziroma pretoplem dnevu. V takih primerih moramo pridelke shladiti, ker lahko ob večjih količinah, zbranih na enem mestu, pride do pregrevanja in gnilobe. Dober način skladiščenja je tudi ta, da pridelek pobere, očistimo in naredimo prvo selekcijo. Nato ga za kratek čas shranimo v suh prostor, če je treba tudi temen - to je odvisno od pridelka. Čez teden ali dva pa pridelek ponovno pregledamo, odstranimo nagnite, sumljive sadeže in šele potem dokončno skladiščimo. Priporočila so drugačna, če bomo dali pridelek v zamrzovalno skrinjo. V tem primeru sadje ali zelenjavo čim bolj svežo in lepo oprano takoj zamrznemo, ker s tem ohranimo največ vitaminov in mineralov. Enako uporabimo čim bolj sveže plodove ali sadeže pri vlaganju.

Korenovk ali gomoljev po izkopu nikoli ne peremo. Odstranimo zemljo, jih osušimo in

le grobo očiščene skladiščimo v zasipnicah, ki jih lahko naredimo v praznih toplih gredah ali pa kar na vrtu, vendar jih moramo potem dobro zaščititi pred zmrzaljo. Vedno pa naj bodo te zasipnice kar najbolj pri roki, kar nam pride prav, če je pozimi več snega. Pazimo, da pridelki v zasipnicah ne bodo v plasteh, debelejših od 50 cm, da bodo zasipnice zaščitene pred glodavci in da v njih ne bo zastajala voda. Če jih imamo na prostem, moramo še posebej poskrbeti za odtekanje vode, še bolje pa je, da so na takem terenu, kjer voda ne bo pronicala vanje. Zasipnice so možne v najrazličnejših izvedbah z različnimi materiali. Naredimo jih lahko tudi v naših kletih. Uporabimo lahko pesek, mivko, žaganje, listje, zemljo ali celo kombinacije naštetih materialov. Izbiro prepuščam vam, ker vem, da imate dobre izkušnje z različnimi materiali in da se vam nekateri zelo dobro obnesejo. Dodam lahko le to, da naj izbran material za skladiščenje v zasipnici ne bo premoker in da mora biti zračen, ne potlačen. Naredimo si lahko tudi majhne zasipnice v raznih posodah, ki so zelo praktične, saj jih lahko prenašamo in lažje kontroliramo. Pregledovanje in redno nadziranje pa sta pomembna, ker gnitje enega sadeža, gomolja ali korena, ki ga ne izločimo, povzroči gnitje še vseh sosednjih plodov. Nastala bi lahko velika škoda in ogromno truda bi šlo v nič.

Čebulnice, čebulo, šalotko in česen hranimo v suhem, zračnem in ne prehladnem prostoru. Shranimo jih lahko v nizkih lesenih zabojčkih, še najbolje pa se ohranijo

spletene v vence, ki jih obesimo, ali pa obešene v mrežastih vrečkah. Ne hranimo jih v istem prostoru kot krompir, sadje ali korenje. Por pa najpogosteje zamrzujemo - lahko je tudi zelo dolgo na vrtu, saj nekatere sorte prezimijo.

Kapusnice so bile že od nekdaj vir zimskih vitaminov in mineralov. Mnoge od njih prezimijo. Pogosto in najpreprostejše skladiščenje je kisanje. Pri kisanju je pomembna izbira sorte in vzgoja. Preveč dušika lahko povzroči neprijeten vonj, preveč škropljenja pa ubije tiste bakterije, ki spreminjajo sladkor v kislino, zato se lahko zgodi, da se zelje ne skisa. Če kapusnic ne bomo kisali, lahko poruvano zelje le malo očistimo in damo v zasip v tople grede, ki jih zasenčimo in zaščitimo pred mrazom, ali pa v zasip v klet.

Pri vseh načinih skladiščenja pa je zelo pomemben reden nadzor in odstranjevanje nagnitih pridelkov. Želim vam dobro ozimnico!

Tomaž Brank
VRTNARSTVO, CVETLIČARSTVO

Tomaž Brank, s.p.

Vabljeni in dobrodošli na

Vrtnariji: Vodice, Pot na Črno 3,

Cvetličarni: Tržaška c. 37, Ljubljana.

Ameriški slamniki

Je edino zdravilo, ki ga pri zdravljenju prehlada uporabljamo za odpravo vzrokov in ne le za lajšanje simptomov.

Ameriški slamniki izvira iz Severne Amerike, kjer so ga indijanska plemena uporabljala kot tradicionalno zdravilo proti prehladam, zobobolom, za čiščenje krvi, za zdravljenje različnih okužb in ran ter celo kot zdravilo proti kačjim pikom.

Priseljenci iz Evrope so hitro povzeli indijanska znanja o ameriškem slamniki, nakar so kmalu rastlina in njeni pripravki postali zelo pomembno ameriško izvozno blago, dokler ga tudi v Evropi nismo začeli načrtno gojiti. Danes so pripravki iz te rastline med najbolj prodajanimi rastlinskimi zdravili v Evropi in ZDA.

Rastlina je trajnica, ki zraste do metra visoko in ima rdečevijoličaste cvetove z izbočeno ježico na sredini. Pogosto je zasajen v vrtovih in parkih kot okrasna rastlina. V zdravilstvu je uporabna cela rastlina, vendar se običajno pripravki delajo iz stebel, listov in cvetov.

Od načina priprave zdravila je odvisna njegova kakovost in učinkovitost. Najbolj enostavno je rastlino posušiti in jo uporabiti kot čaj, vendar na ta način iz rastline ne bomo dobili velikega dela zdravilnih učinkovin, ki so topne v alkoholu. Zato se rastlina največkrat uporabi tako, da se zmelje in se ji doda večja ali manjša količina alkohola. Če se doda večja količina alkohola, dosežemo topnost večjega dela zdravilnih učinkovin, razredči pa se njihova koncentracija.

Pozitiven vpliv ameriškega slamnika na obrambni sistem organizma je danes tudi znanstveno dokazan. Učinkovito deluje proti virusom gripe in prehlada ter herpesa, pospešuje zdravljenje pogostih okužb dihal in sečnih poti, izboljšuje odpornost, pospešuje celjenje ran, krepi oslabelost zaradi obremenitev, stresa in po težkih operacijah. Priporočljiv je tudi kot pomožno zdravilo ob zdravljenju z antibiotiki pri hujših okužbah. Zaradi

protivnetne lastnosti posega po njem vedno več otroških zdravnikov, saj z njim učinkovito zdravijo otroške prehlade in lažje infekcije ušes.

Čeprav je uporaba pripravkov iz ameriškega slamnika varna, se priporoča, da jo prekinemo, ko izginejo simptomi prehlada in virusnih obolenj.

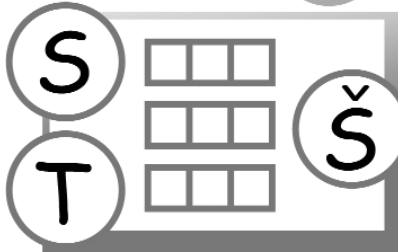
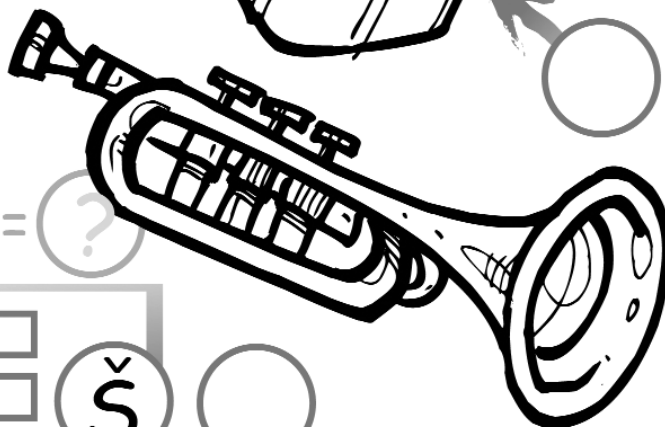
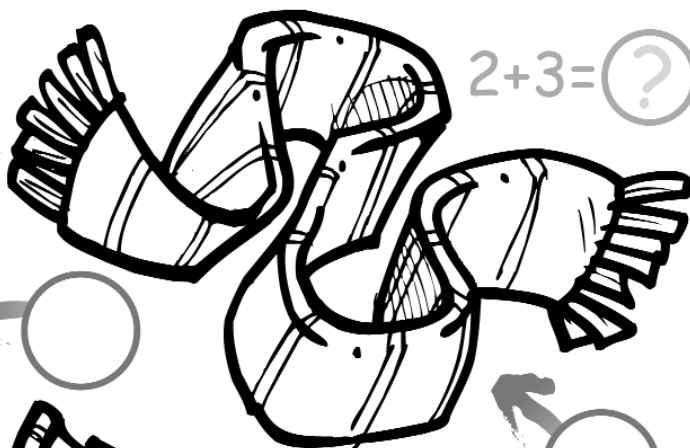
Če si tinkture nismo pripravili sami, je v vseh lekarnah na voljo široka ponudba izdelkov iz te čudežne rastline. Zato v času, ko so virusi prehlada na pohodu, pravočasno sezimo po njih, da se zavarujemo pred okužbami ali pa vsaj skrajšamo njihovo trajanje.

Pobarvanka

Nagrajenka rešitve iz prejšnje številke je Jasna Stare iz Vodice

$3-2=?$

$3-2=?$

Kronika

ČRNA KRONIKA za obdobje od 23. 10. do 27. 11. 2008

Prometne nesreče:

- v Vodicaх je voznik osebnega avtomobila povozil srno, policija pa je v skladu z zakonskimi določili odstopila od ogleda;
- v Povodju je na AC Kranj-Ljubljana prišlo do delovne nesreče - pri delu na brežini je enemu delavcu spodrsnilo, pri tem pa je padel na drugega, ki je v roki držal prižgano motorno žago, s katero je porezal sodelavca po desnem stegnu; poškodbo je oskrbelo medicinsko osebje;
- v Bukovici so v križišču obravnavali prometno nesrečo zaradi nepravilnega prehitovanja voznice osebnega avtomobila; zoper povzročiteljico bo podan obdolžilni predlog na sodišče;
- v Vojskem so obravnavali prometno nesrečo, ki se je zgodila zaradi vožnje z neprilagojeno hitrostjo voznice osebnega avtomobila, ki je zbila kolesarko;
- v Utiku sta voznika osebnih avtomobilov povozila srno, zaradi neznatne nevarnosti

in manjše materialne škode pa je policija od ogleda odstopila;

- v Vodicaх so obravnavali prometno nesrečo, ki se je zgodila zaradi neupoštevanja svetlobnih prometnih znakov voznika osebnega avtomobila; povzročitelju je bil izdan plačilni nalog.

Kriminaliteta:

- v Zapogah so obravnavali poškodovanje vrtnih ograje in dveh zunanjih luči;
- v Bukovici so obravnavali tatvino dveh registrskih tablic LJ E6-74X;
- v Vodicaх so dvakrat obravnavali tatvino goriva na bencinskem servisu;
- na počivališču Povodje so obravnavali poškodovanje stekel okna na WC-ju;
- v Bukovici so obravnavali tatvino bančne kartice in zlorabo le-te na bankomatu;
- v Vodicaх so obravnavali poskus vloma v osebni avtomobil;
- v Zapogah so neznani storilci vlomili

v cerkev in župnišče, vendar iz notranjosti niso ničesar odnesli; s kraja so pobegnili z osebnim avtomobilom znamke škoda, bele barve, drugi podatki pa niso znani;

- v Vodicaх so obravnavali tatvino dveh registrskih tablic LJ 95-96X.

Javni red in mir:

- v Vodicaх so obravnavali moškega, ki je žalil natakario in jo zmerjal; izdan mu je bil plačilni nalog.

Ostalo:

- zaradi vožnje pod vplivom alkohola (0,91 mg/l) je bil v Vodicaх pridržan voznik osebnega avtomobila;
- zaradi vožnje pod vplivom alkohola (0,66 mg/l) je bil v Zapogah pridržan voznik osebnega avtomobila.

Voznike osebnih vozil opozarjamo, da v vozilih, parkiranih na obronkih gozdov pri izletih v naravo, ne puščajo vrednih predmetov (torbic, denarnic ...), saj s tem zmanjšajo možnost za vlom v vozila.

Občane občine Vodice obveščamo, da je s 1. 10. 2008 Policijski oddelek Medvode, ki je spadal pod pristojnost Policijske postaje Ljubljana - Šiška, postal samostojna policijska postaja.

Zahvala PGD Vodice

V začetku oktobra je v naši hiši prišlo do požara. Goreti je začelo v mansardi. Zahvaljujoč hitremu ukrepanju gasilcev Prostovoljnega gasilskega društva Vodice smo preprečili najhujše, saj je bila hiša že v grozečih plamenih in kmalu bi ostali brez težko prigranega doma. Gasilci PGD Vodice, hvala vam za nesebično, požrtvovalno in uspešno pomoč.

Henček Lamovšek

Zahvala

Zahvala za pomoč pri odpravi posledic neurja dne 13. 7. 2008 na stanovanjskem objektu v Zapogah št. 37.

Iskrena hvala staršema, vsem bližnjim, prijateljem in sodelavcem, ki ste nemudoma in nesebično priskočili na pomoč, ter vsem dobrodelnim organizacijam, družinam in posameznikom, posebno Župnijski Karitas Vodice in Občini Vodice. Prav lepa hvala tudi ekipama Marjana Kralja in Marjana Kimovca, ki sta se takoj lotili del na objektu.

Še enkrat iskrena hvala vsem tistim, ki ste kakor koli pomagali v nesreči.

Družina Oblak iz Zapog

4. II. 2008 se je mami Ireni in očku Romanu Plevel iz Vodice rodila hčerka Monika. Peter pa je postal veliki bratec.

5. II. 2008 se je mami Mojci in očku Borutu Dermastja iz Dornic rodil sinček Leon, ki sta ga Nika in Nejc komaj pričakovala.

*Da minilo je trpljenje,
odvzeto ti bilo je življenje.
Robove ostre bolečine,
ki kljuje in obuja nam spomine,
obrusil bo le čas
in z njimi tudi nas.*

ZAHVALA

Z neizmerno žalostjo v srcu smo se v nedeljo, dne 12. oktobra 2008, za vedno poslovili od našega dragega sina, brata in strica

Branka HRIBARJA iz Kosez pri Vodicach.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste ga obiskali, se od njega poslovili, zanj molili in ga sočutno spremljali na njegovi poti k večnemu počitku. Posebno zahvalo namenjamo gospe Slavici Lahajnar - Čavlovič, dr. med., s protibolečinske ambulante Onkološkega inštituta za nasvete in pomoč pri lažšanju njegovih bolečin, medicinskemu osebju za humano ravnanje, gospe Kleliji Štrancar, koordinatorki na paliativnem oddelku za psihosocialno in duhovno pomoč, ter njegovemu osebnemu zdravniku, dr. Draganu Grujičiču, za sodelovanje in tudi za pomoč pri zdravljenju njegove duševne bolezni. Najlepša hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ker so v urah največje žalosti z izrazi sožalja in vzpodbudnimi mislimi sočustvovali z nami. Zahvaljujemo se govornikom, šahovski sekciji Športnega društva Loka pri Mengšu, Osnovni šoli Jurija Vege Moravče in podjetju Tivadar. Hvala za podarjeno cvetje, sveče, mašne darove in denarno pomoč. Gospodu župniku Francu Mervarju pa se zahvaljujemo za skrbno opravljeno sveto opravilo, pevcem za ubrano spremljanje pogrebne obreda, za zvoke trobente, gospodu Henriku Lamovšku in Navčku pa za popolno pogrebno storitev.

Hvala vsem, ki ga boste ohranili v spominu!

Hribarjevi

Vabilo

Fantovska pevska skupina Matici,
ki pogosto nastopa in se redno zbira k vajam,

v Utiku (v dvorani) ob petkih ob 16.30,
vabi fante med 8. in 12. letom starosti,
da se nam pridružite.

Pripravljamo zanimivo scensko uprizoritev,
na kateri ste dobrodošli vsi tisti,
ki imate posluh in radi požete.

Na svidenje v petek, ob pol petih.

Biser na generalki

Letni koncert MePZ Biser

Jerneja Kimovec

Tudi ko se narava pripravlja na počitek, nosilci pevske kulture v naši občini ne počivajo. Letos so še posebno dejavni, saj vedo, da jih že v kratkem čaka pomembna preizkušnja. Njihova zborovodkinja, Špela Vrtačnik, bo namreč prav z dirigiranjem MePZ Biser zaključila svoj študij glasbene pedagogike na Akademiji za glasbo. Za diplomski nastop so vadili vse leto, generalko pa so imeli kar pred domačim občinstvom - ki jih sicer najbolj podpira, zna pa biti tudi zelo kritično.

Biserov nastop je tokrat popestril prav poseben Odmev; tisti iz sosednjega Kamnika. Nekoliko številčnejši mešani pevski zbor, ki deluje že od leta 1981, ima z bratskimi Biseri kar nekaj skupnega. Poleg ljubezni do (slovenske) glasbe jih povezuje še Ana Smrtnik, prejšnja Biserova in aktualna Odmevova zborovodkinja. Energična voditeljica svojo igrivost prenaša na celotno zasedbo, ki se poskočno ali pa zasanjano (skladbi primerno) pozibava v skupnem ritmu. Z domačimi in tujimi izvedbami so nam pokazali, da je razpon njihovih glasov res izjemen in da skozi zborovsko melodiko dobro izzveni celo jodlanje.

Slednjega Biseri sicer niso imeli v svojem repertoarju, a kljub temu za svojimi kolegi niso prav nič zaostajali. Tistim, ki smo njihove nastope spremljali skozi vse preteklo leto, so bile odpete melodije že precej znane, zato pa je bila toliko bolj opazna sprememba v njihovi izvedbi. "Vaja dela mojstra" bi bilo tukaj povsem na mestu. V zadnjih mesecih so fantje in dekleta na rednih tedenskih srečanjih zagotovo pogosto slišali ta vzpodbuden pregovor. In splačalo se je! Zagorske in medžimurske, predvsem pa domače, slovenske skladbe, so zveneale ubrano, zborovodkinja pa je bolj ali manj stalno, tokrat 28-člansko, zasedbo lahkotno vodila po notnem črtovju. Kot je pojasnila povezovalka programa, Katarina Podgoršek, to včasih vsebuje mnoge tehnične pasti, zato so tisti, ki uspešno izpeljejo tudi najtežje melodije, upravičeno deležni velikega odobravanja. Z Adamičevo "Če ti ne boš moj" so Biseri dokazali, da so kos tudi najtežjim zalogajem. S tem se je strinjalo tudi občinstvo, ki je po rednem programu zahtevalo še krajši dodatek. Tako so vedno elegantni pevci dobili potrdilo, da so nastop pred (kritičnimi) domačimi ušesi dobro opravili. Verjamemo, da bo njihov in Špelin talent in prizadevnost znala ceniti tudi komisija na Glasbeni akademiji in da smo na odru KD Vodice tokrat zadnjič gledali študentko Špelo. Naslednjič jo bomo pozdravili kot gospoč takšen naziv namreč po bontonu pritiče vsem diplomiranim mladenkam. In čeprav se bodo naši glasbeniki za trenutek podali v bolj akademske vode, smo lahko prepričani, da bodo tudi

za svojo zvesto publiko, prijatelje, podpornike in sponzorje, predvsem Občino in Godbo Vodice, ki jih spremljata prav na vseh koncertih, kmalu spet pripravili kaj svežega in izvirnega. To bo gotovo razveselilo še eno navdušeno Biserovo oboževalko, Špelino babico Juhanco, ki je ravno na dan opisanega koncerta praznovala svoj 82. rojstni dan. Zato smo ji vsi prisotni odpeli "Kol'kor kapl'c, tol'ko let", pevci pa so njej in vsem, ki jih radi poslušamo, poklonili še "Pesem o rožici". Tako je bil prvi pravi preizkus končan, k dobri popotnici na Akademijo pa so pripomogle še domače dobrote, ki so zbrane pričakale ob koncu dogodka. Nasvidenje torej na božično-novoletnem koncertu, na odločilnem nastopu pa vsem veliko poguma!

